

CINEMA DE VALORS PREMIS ATENEUS 2012 Primer premi a la Innovació

...i van dos!

Foto: Toni Gallitó

MEDALLA D'HONOR DE BARCELONA

Membre de la Coordinadora d'Entitats, del Fòrum Cultural
del Districte Horta-Guinardó i de la Federació d'Ateneus de Barcelona

LLUÏSOS D'HORTA

Carrer de Feliu i Codina, 7 i 9
08031 BARCELONA
info@lluïsohorta.cat

SUMARI :

La Junta informa.....	2
El nostre Consiliari	3
Necrològiques.....	3
Vida de les Seccions.....	6
Notícies	13
Galeria fotogràfica	14
Entrevista	16
Una mica de tot	18
Tal dia com avui	23
Raconet infantil	24
Opinió	25
Aquest món tan nostre ..	26
Est. Col·laboradors.....	28

CONSELL DE REDACCIÓ:

Antoni F. Araujo
Dora Serra i Espada
(Coordinació)
Pere Solé i Serra
(Correcció)
Salvador Casals
(Maquetació)

Han col·laborat en aquest número:

Antoni F. Araujo
Clara Solé
Dora Serra i Espada
Joan Fuster
Joaquim Casals
Joaquim Terradas
Josep Magrans i Breu
Josep Puigbó
Katy Pailhez
Lluís Cuevas i García
Maria Franquesa
Mateu Terrats i Oliver
Ricard Terrades i Mut
Teresa Ferran i Camps
Toni Gallitó

La Junta Informa:

Des del darrer número de *La Veu dels Lluïsos* han passat coses que des de la Junta volíem destacar i per sobre de tot, agrair.

Hem rebut una subvenció de l'Ajuntament de Barcelona de 112.000 euros, que encara que no es el que volíem per "acabar" les obres, ens ajudarà a fer un pas significatiu per remodelar la sala del nostre teatre.

La concessió del Primer Premi Ateneus 2012 a la Innovació, a la nostra proposta de cinema per les escoles, Cinema de Valors, que en parlem més endavant en aquest mateix número.

Reconèixer el gran esforç d'organització que representen 3 caps de setmana de representació del musical We Will Rock You, que posa de manifest la majoria d'edat de la nostra Escola de Teatre. També és una molt bona notícia per a l'escola de teatre, la bona acollida rebuda pels Pastorets Infantils, que s'han representat per primera vegada amb un gran èxit de públic.

Felicitar per l'èxit de Dimonis i Pastorets d'enquany a tot l'equip directiu amb l'Ilida Íñigo al capdavant de tots, que va entomar el repte a un mes i escaig de la representació.

*Recollit 152,50€ per a la Marató de TV3.
Gràcies a tots els que van contribuir.*

El paper de la família

No hi ha dubte que una de les maneres **més ancestral i més universal** d'agrupament de les persones humanes la constitueix la família. Certament ha canviat la seva composició i la seva forma al llarg dels temps i en les diverses cultures, perquè és una realitat **condicionada per la manera d'entendre i valorar la persona humana**, el paper de la dona en la societat, els **rols de cada u a l'interior del grup, els drets i deures** dels seus components. No hi ha un model únic de família des del punt de vista sociològic, i per tant no hi ha un model estàndard que valgui per sempre i a tot arreu. Però això no vol dir que no ens puguem preguntar quina és la seva raó de ser, i quines són les actituds i els valors que fan possible la seva funció, difícilment substituïble.

Sembla que la raó de ser de la família, si la comparem amb altres formes d'agrupament humà, és constituir un espai càlid on tots els components puguin viure **l'experiència de ser reconeguts pel seu nom, comprensos, respectats i estimats gratuïtament**, un espai que faci possible el creixement dels seus membres en totes les seves dimensions, que esdevingui el lloc natural d'aprenentatge de la relació amb els altres, que capaciți per integrar-se d'una manera responsable en els nivells més amples de pertinença social. I aquesta raó de ser

és la que demana unes actituds i uns valors que haurien de ser els que caracteritzen la vida familiar, sigui quina sigui la forma que prengui a cada moment de la història. I en els casos que manqui, pels motius que sigui, la pertinença a una família concreta, aquests valors i actituds haurien també de guiar l'actuació de les institucions que la supleixin.

El primer valor de qualsevol família és el de l'estimació sincera dels membres que la componen. Per això es pot definir com una petita comunitat de vida i d'amor, on l'experiència de ser estimats capacita i ensenya a estimar. Perquè l'estimació, en les seves variades formes, no s'improvisa ni s'aprèn en els llibres ni en les lliçons, sinó en la vivència del dia a dia. D'aquest valor primer se'n dedueixen tots els altres: el respecte, la comprensió, el servei mutu, segons el rol i la responsabilitat de cada u, com també el paper important de la família, difícilment substituïble, encara que necessita ser complementat per altres instàncies educatives, que és el de la transmissió dels valors morals, culturals i religiosos, sobretot per la via del testimoniatge més que d'adoctrinament, més en forma de proposició que d'imposició.

Mateu Terrats i Oliver

NECROLÒGIQUES

Eloi Mayor Martín

Hem sabut, amb retard, que l'Eloi va morir el dia 7/9/2012. Ha passat tants tràngols la Dolors Bastida, la seva dona, que no havia tingut l'oportunitat de parlar amb els amics de la mort de l'Eloi, el qual estava internat des de feia set anys a la residència Collse-rola.

L'Eloi ha aguantat quinze anys amb la malaltia de Parkinson, aquesta malaltia de paràlisis agitant que comença amb simples tremolors i que va paralizant les extremitats de primer, fins a apoderar-se de tot el sistema nerviós de les persones.

L'Eloi havia col·laborat en la junta dels Lluïsos en l'època que va ser president en Josep Forn: era l'ajudant contable al costat d'en Juanjo Sanz. Tant ell com la seva dona havien format part dels grups de matrimonis i del Grup Missioner de la parròquia. Era un

NECROLÒGICQUES

"manetes" (el seu ofici era de modelista); les casetes de fustes de l'Eloi eren l'enveja de tot el grup. Els Missioners combonians, sobretot els germans Calvera, les hi venien per un seguit de parròquies d'Espanya per treure diners a fi d'ajudar als països africans més necessitats...

Però l'Eloi va anar desapareixent dintre d'un cos atrofiat i una ment que s'anava eclipsant. Per fi, el seu esperit s'ha després de la carcassa malmesa i ara, esperem, gaudeix de la pau eterna.

Adéu, company; fins aviat!

Dora Serra

Gregori Giménez

El passat dia 23 de desembre va morir el Gregori, pare de la nostra sòcia Anna Giménez casada amb Jordi Cibeira i mare de dos dels nostres joves artistes David i Óscar. Volem fer-los arribar la nostra condolença i donar-los suport en aquests moments tan dolorosos.

El Gregori ha estat un home sociable i molt activista. Tant ell com la seva fona Anna han dedicat moltes hores del seu temps a l'Associació de Veïns d'Horta per a treballar per als interessos del nostre barri.

Recordo l'any que van rebre el Premi Horta – Guinardó: era mitjan desembre i celebràvem el sopar de gala al poliesportiu del Guinardó. Feia un fred que pelava! En sortir havent sopat, a la mitja nit, l'entorn era tot blanc de neu. Com que poques vegades *contemplem* aquest fenomen, quan arriba ens queda gravat al cervell per sempre. Un altre sopar del premi del Districte vam anar a l'hotel Alimara on, per cert, el nét d'en Gregori, el David Cibeira hi està estudiant hosteleria, ens vam trobar davant la porta d'entrada amb una colla de manifestants que protestaven perquè no volien el centre d'acollida de drogodependents al pavelló de l'hospital Vall d'Hebron. Tots els assistents a la festa anàvem passant acoquinats cap al vestíbul (ens deien unes coses que no eren pas floretes) El Gregori els va plantar cara, avançant-se cap als capitosts. Li van pegar! Tot va anar ràpid: un remolí de gent hi va intervenir i es va dissoldre la baralla. Molts dels comensals ni se'n van assabentar.

Que en quedi constància d'aquest fet que retrata el caràcter valerós i decidit d'en Gregori.

Tot un personatge!

No l'oblidarem.

Dora Serra

Mercè Toboso i Bosch

Una altra sòcia que ens ha deixat el dia 8 de gener del 2013 és la Mercè Toboso, mare dels germans Nerin.

La Mercè havia estat una de les primeres sòcies d'aquesta Casa. Feia comèdia en el quadre femení i va actuar en les representacions de La Passió interpretant molt bé el paper de Maria Magdalena. Apart de La Passió la recordo en Periandre on era la dama principal. Un cop casada es va dedicar a la família i només la vèiem com a espectadora.

Ha estat malalta una colla d'anys. Per fi s'han acabat les seves dolences i ara descansa la pau eterna.

Dora Serra

Magda Yera i Albert

Després d'onze mesos de passar una malaltia i dissimular el dolor perquè els fills no patissin, ens ha deixat la Magda el dia 11 de gener del 2013.

Era una persona valenta, estimava, cuidava, protegia, es desviava per la família, els seus sis fills, les parelles, els sis néts i la besnéta.

Vivia la vida densament, deia: "la vida és molt maca, nosaltres som els que no la hi fem". Gaudia, sobretot a l'estiu, a la seva casa d'Orús, a la Cerdanya. Cuidava el jardí, procurava que fes goig. Li agradava fer ganxet, va ser de la colla de Manualitats on hi havia la Pilar Martí, la Petri i altres. Anys enrere anava a les excursions dels Lluisos.

Magda, he admirat a teva enteresa, la teva rectitud, el teu pragmatisme. Tenies un do que no sé quin nom donar-li. **Però per sobre de tot, t'admirava.**

Teresa Ferran i Camps

Rosa Beltran i Font

Aquest mes de gener ha estat un no parar de defuncions. **L'última del mes, el dia 30**, a les 10 de la nit, ens deixava la Rosa Beltran, una bona companya de Manualitats, de gimnàstica i de gastronomia (cada any li demanàvem que ens tornés a delectar amb els bunyols de figues seques. Ella somreia i ens oferia els seus bunyols). **La Rosa era assídua a les Aules de Cultura. Havia d'estar molt malament per saltar-se una conferència. Ha passat pel tràngol d'operacions una colla de vegades. N'ha reeixit més de tres cops, però aquest mal tan maligne del càncer, no perdona i s'emporta la gent sense respectar edats ni condicions.** Tinc ganes de plorar. Enyoraré la teva companyia, el teu somriure, la teva vitalitat.

Descansa en pau, Rosa.

Dora Serra

Teatre

Sis representacions ens han fet d'aquesta comèdia musical. N'he vistes cinc i cada vegada he anat descobrint nous valors. De primer m'atabalava la música; en segon lloc veia massa jove tota aquella gent que actuava: nenes cabareteres, nois amb veu que encara té un toc infantil... Però, com que sóc positiva i capaç d'esforçar-me per adaptar-me al dia a dia, he anat rectificat. L'obra és per a la joventut, el problema que presenten d'un futur on no compta la personalitat i tothom és com un robot, és un problema que l'han de resoldre ells, els joves! L'esforç que fan aquestes noietes i noiets cantant a tot pulmó (n'hi ha que afinen com els àngels, si és que els àngels canten rock) i contemplar aquest eixam de criatures vestides amb lluentons, ensenyant les seves panxolines i els seus mitxelíns, m'ha fet somriure. La Paula Casanovas i la Irene Hernández com a capdavanteres de direcció han tingut la sort de comptar amb un equip extraordinari d'ajudants per al vestuari, a la gravació, l'escenografia, a la il·luminació, als tècnics de so i audiovisual, als tramoies, maquilladors i perruqueres i encara un llarg etcètera. S'han tirat un any assajant i n'han reeixit.

Ves per on, comença a agradar-me el rock i m'estic aprenent els noms de les "estrelles"

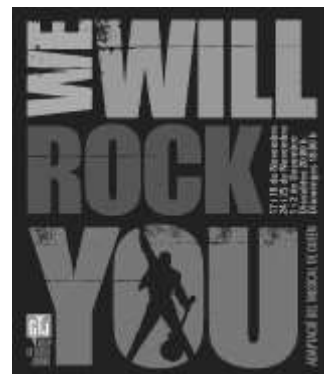
Dora Serra

We will rock you (adaptació del musical "Queen")

Al planeta Gaga està prohibida la música per ordre de les Killers Queen. Un grup d'indignats recuperen una guitarra electrònica...

El públic es va animar amb els números de cant i ball. Tots els personatges ho van fer molt bé; molt simpàtiques les "gagues" grans i mitjanes. L'apoteosi final amb l'ajuda d'unes varetes lluminoses va animar el públic que dempeus i seguint el ritme de la música, donava la sensació d'estar en un concert de Bruce Spreenteen. Moltes felicitats a tots i endavant, amics! Visca el Teatre i visca el Grup Juvenil!

Ricard Terradas i Mut

We will rock you

FOTOS: KATY PAILHEZ

VIDA DE LES SECCIONS

Més Pastorets, els tradicionals de cada any, sempre amb escenes noves, lletra adaptada al dia a dia, vestuari renovat, criatures que van creixent i aprenent a actuar cada vegada més bé. Aquest any ha vingut la TV Barcelona a gravar-nos! El Jesuset acabat de néixer fa només tres setmanes! Els romans (xiulats) que parlaven castellà... En fi: uns Pastorets per a petits i també per a grans perquè (màgia del teatre) els Pastorets és la història del nostre entorn i tots ens hi endinsem en el Misteri de Nadal i el fem nou cada any.

Felicitats!

Dora Serra

En Ricard Terrades ens envia la seva crònica dels Pastorets, tant dels grans com dels petits. Lloa el treball del Satanàs jove (Héctor Jordan) i troba molt simpàtica l'actuació dels angelets, dimoniets i sobretot el pregoner amb aquell toc de trompeta tan esquerdat.

Dels Pastorets dels grans continua essent el fan número u del Satanàs (Xavier Sala) i en Belluguet i en Bieló, (Clara Solé i Laura Canales). Un elogi per la directora (Ilida Iñigo) *una dona amb empenta i tractable*. Bravo i endavant!

Dimonis i Pastorets

Teatre Infantil i Juvenil

Els grups de Teatre Infantil i Juvenil, dirigits per **Cecília Font**, ens han presentat uns "Pastorets" diferents, els dies 15 i 16 de desembre de 2012.

Trenta-quatre petits i joves artistes han fet d'àngels, de dimonis, de pastors i fins de personatges evangèlics, com són la Sagrada Família (amb un Jesuset de carn i ossos!) i els mags i patges d'Orient.

Felicitem la idea i felicitem els artistes que han interpretat el seu respectiu rol amb veu forta i clara, amb gestos ben estudiats, amb un esforç extraordinari **per a dominar el gest i la postura dalt d'un escenari**, cosa no gens fàcil!

La Cecília ha comptat amb un equip d'ajudants que ja ens tenen acostumats a cada representació, a sorprendre'ns amb decorats, maquillatge, llums i so. Molt bé!

Dora Serra

Plomes, banyetes i pastorets
De Joan Salvador

Esbart Folklòric

El Grup de pares del nostre Esbart està de festa: celebra 30 anys de vida! Els joves pares que van formar el grup, avui dia són **avis respectables**. Algun d'ells encara actua, amb cabells grisos, uns quants quilos sobrants, **no tan lleugers com les daines**, però se'n surten molt bé. Ens van oferir un Galop de Panderetes (reforçat el grup amb el Cos de dansa i Antics dansaires) que ens va fer vibrar: els aplaudiments foren llargs i emotius!

Feia molt de temps que no vèiem la sala tan plena per acompanyar l'Esbart que, en temps remots, havia estat un dels grups puntals d'aquesta Casa, (ara toca Teatre, on hi ha cua per formar part d'algun dels grups que omplen l'escenari) No obstant això, l'Esbart tira endavant! No defalliu que, prou que ho sabem, la marxa del temps i els seus esdeveniments són com el pèndul del rellotge: ara cap a la dreta, després cap a l'esquerra. **L'important és seguir vius, no perdre la il·lusió i fer aquelles tasques que ens satisfan.** Felicitats!

Dora Serra

FOTOS: JOAN FUSTER

VIDA DE LES SECCIONS

Excursionisme

El dia 9 de febrer vam anar a fer una calçotada a Salamó. Érem 30 persones i ens ho vam passar molt bé. Primer vam anar al castell de Milmanda que està situat al costat del monestir de Poblet i del qual n'havia estat una granja. Actualment és propietat del grup Torres. Un cop allí ens van explicar la història del castell, com es treballen les vinyes del voltant i com s'elabora el vi. Un cop acabada l'explicació vam visitar la torre de l'homenatge i vam fer un tastet de vi que, segons la guia, tenia unes aromes i uns gustos de moltes coses, que jo no vaig saber apreciar.

Al restaurant ens van servir molt bé. Ens vam atipar de calçots acompanyats de botifarres i xai a la brasa. Vam sortir molt satisfets!

Animeu-vos a venir a la pròxima excursió!

Maria Franquesa

Aquest estiu tornen els stages de dansa i cant.

Com cada any durant tres setmanes els artistes de casa nostra i tothom que hi vulgui participar, podran millorar les tècniques de dansa i cant per aprofundir tant amb les realitzacions teatrals de la casa com en el seu propi creixement personal.

L'stage de dansa està sota la batuta de Laura Argudo i ocupa dues setmanes. A l'stage s'hi barregen diferents estils: clàssic, jazz, disco, contemporani..., per aconseguir els dos objectius bàsics: demostrar que tothom pot ballar i aprendre a ballar amb tot el cos. Ballar és, com totes les expressions artístiques, expressar sentiments, sensacions, estats d'ànim i emocions. Tothom pot fer-ho, però és necessari treballar prèviament amb el cos per ajudar-lo a expressar-se sense por. Durant les sessions es dedica part del temps a la preparació física (estiraments, coordinació, flexibilitat, abdominals, potència...) i al treball de diferents tipus de moviments, actituds i expressions corporals, que després es combinen per convertir-se de forma gairebé màgica en coreografies dels més diversos estils.

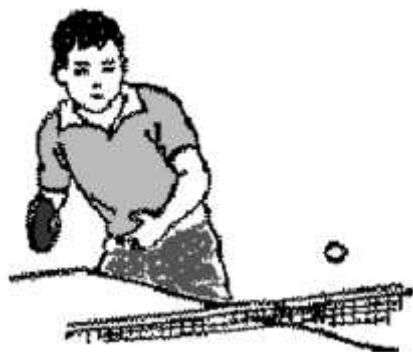
Durant la tercera setmana tindrem l'especialitat de dansa contemporània dirigit per Jordi Milian. La dansa contemporània és una expressió artística basada en la tècnica del ballet clàssic que comprèn un tipus de moviments amb menys rigidesa. Durant aquesta setmana treballaran el gest, el moviment, l'actitud corporal que fa sentir, veure i comunicar d'una altra manera. La dansa és llibertat, és obrir-se al món, comunicar, sentir-se viu. Ballar és compartir un instant, descobrir i descobrir-se.

També durant tres setmanes farem l'stage de cant, portat per la Paula Casanovas. Aquest va dirigit al teatre, no es tracta d'aprendre en tres setmanes les aptituds vocàliques de cadascú, sinó d'enfocar el cant a la interpretació. Mitjançant el cant ja sigui individual, per parelles o grups es transmeten emocions que el públic ha de sentir.

Treballarem la sincronització del moviment, la veu, la lectura **expressiva, l'exteriorització de les emocions, la desinhibició...L'objectiu és poder conèixer la veu de forma profunda.** La veu és l'instrument que permet comunicar emocions i sentiments que, molt sovint, no poden expressar-se d'altra forma. Cantem amb tot el cos i cal aprendre a ser-ne conscients, deixar-se anar i treballar sense tensions innecessàries. **D'aquesta manera s'aconsegueix que la nostra veu i el cos estiguin plenament al servei de la música que s'interpreta.** Un bon cantant és aquell que sap sentir i escoltar la música.

Com sempre l'últim divendres de cada stage ens mostraran amb un petit espectacle tot el que s'haurà après.

Tennis Taula

En aquest moment ens trobem en la fase decisiva de la temporada, i cada equip està lluitant per als seus propis objectius.

D'aquesta manera l'equip de Segona Nacional està competint per mantenir un any més la màxima categoria del club. Estem a poques victòries de l'objectiu.

L'equip de Primera de veterans està en el grup per disputar el títol de la categoria, i el de segona de veterans està lluitant per a l'ascens. Per la seva part els de tercera Veterans s'han classificat en el grup que manté la categoria. Un any més s'ha participat en el campionat de Catalunya de Veterans que es va celebrar a Calella.

Set són els nois de l'escola de tennis de taula que competeixen en els torneig Circuit Promeses que organitza la Federació Catalana per als joves jugadors.

*Josep Magrans i Breu
Vocal de Tennis Taula*

Avís!!!

Els dies 3, 4, 5, 10, 11 i 12 de maig el Grup Company Bow de Teatre Musical del Lluïsos, estrenarà:

SHREK EL MUSICAL

Vespres de Jazz

Continua la temporada de Jazz als Lluïsos i així el passat novembre ens va visitar el grup Chino & The Big Bet amb el seu Blues inconfusible. Sens dubte un dels concerts més potents de la temporada. El desembre el director i fundador de La Locomotora Negra, Ricard Gili, **puja de nou a l'escenari dels Lluïsos d'Horta per oferir-nos una nova classe de Jazz tradicional.** Tot un luxe per als espectadors que hi van assistir. El gener una proposta original: La projecció **d'una sèrie de pel·lícules mudes acompanyades al piano pel músic i compositor Jordi Azagra. Una lliçó de la història del cinema.** I finalment el 16 de gener vam **gaudir de l'excel·lent músic Oscar Font, amb el jazz de Nova Orleans cuinat amb humor pel quartet Dumpy Lobsters.**

Josep Magrans

FOTO JOAQUIM TERRADAS

Presentació llibre de Fe Ferré

La Fe ens ha sorprès amb un altre llibre de poemes. Si el primer el nomenava **"Alquímia d'aigua"**, aquest segon, seguint un fil d'Ariadna, és **"Alquímia de Foc"**. Després vindran, segurament, l'Aire i la Terra. Centrem-nos en aquest d'avui dia: ella mateixa ens l'ha presentat, tot fent un viatge cap al món mitològic i explicant-nos el significat del Foc, segons les diferents cultures. Us en transcriu alguns fragments, molt interessants:

Alquímia: l'art ancestral de les transformacions, que molts psicòlegs han assimilat a l'art de trobar-se amb un mateix i fer camí en l'art difícil de viure.

El foc, element màgic que es torna culte en diverses tradicions.

En la mitologia grega Prometeu va prendre foc de l'Olimp per a entregar-lo a la humanitat com a simbologia de força i poder i protegir els humans indefensos. Encara avui la torxa olímpica té aquesta simbologia i s'encén la flama amb els raigs del sol a l'Olimp, cada any, com a inici de les olimpíades. En la mitologia grega hi ha la veneració a Hèstia (Vesta segons la mitologia romana) la deessa de la llar, la que guarda el caliu, allò que fa que una casa o una família o una amiat es transformi en llar acollidora. I també la veneració a Hefest, (Vulcano en la mitologia romana), que guarda el foc dels volcans i era vist com a protector de les ciutats, controla el foc i en fa un ús creatiu contraposat a Hades que representa el foc de l'Infern, el foc destructor.

En la wicca celta l'element foc ens porta la valentia, el coratge i la passió per la vida. És l'energia en acció que ens motiva a aixecar-nos cada matí i començar a treballar. El foc interior ens impulsa a buscar nous camins, a enfrontar nous reptes i assumir els riscos. Quan treballem amb el foc ens sentim vigorosos, entusiastes i creatius. Així aquí tenim el foc com a valentia interior, impuls, instint, passió, guia.

Més a prop tenim el foc de Sant Joan que celebra el solstici d'estiu i que foragita els mals esperits, purifica, protegeix i regenera.

Veiem que el foc és un element especial i si ens connecta amb algun sentiment ho fa amb passió. Doncs, enganxada a la passió per la vida, m'he servit d'aquest element màgic per a ser transportada a un viatge: des de l'espurna, a la

flama, a la brasa, sense oblidar el fum i la cendra i acabar en la llum.

Ja us he comentat que en el llibre "alquímia d'aigua" em vaig veure sorpresa per haver transmès en un mateix poema coses diverses a cada persona que el llegia. Aquesta és la màgia de la poesia, que va més enllà de la paraula. I aquesta és la màgia avui, del foc, que va més enllà de la flama.

Reproduïm les paraules que va pronunciar en Josep Magrans en aquesta presentació del llibre i que després en va llegir fragments:

[...]Alquímia de foc. Conjuntament amb el seu primer llibre de poemes "Alquímia d'aigua" la Fe ens mostra les emocions de la persona en les seves vessants més diverses: els somnis, l'amor a través de l'espurna, la flama, el caliu, la cendra, la vida...

Agrair-li que sense oblidar la seva vocació/professió de metgessa a Horta i tenint sempre present les arrels de Cabacés, ens vagi oferint de mica en mica, a través de la poesia, totes les emocions i mostrar-nos la seva maduresa com a persona i poeta.

Continua Fe, plasmant amb els teus poemes aquestes emocions que l'ésser humà pot arribar a sentir. [...]

Dora Serra

Plomes, banyetes i... PASTORETS

DIMONIS I PASTORETS

Pere Caminal i Magrans
Soci núm. 73, nascut el 5/10/1952
Josep Caminal i Magrans
Soci núm. 74, nascut el
15/5/1956

Els dos germans Caminal van néixer a la mateixa casa que la mare i on vivien els avis Magrans, al carrer del Vent, 10. La mare Concepció Magrans es va casar amb en Jaume Caminal i van seguir vivint amb l'àvia al costat, al número 8 bis on vivia la germana, la Maria Magrans que s'havia casat poc abans amb en Jordi Toboso. Les dues cases encara comuniquen pels patis. Els Caminal Toboso han format una gran família.

Josep= Aquestes dues cases es degueren construir allà pels anys 1880. L'avi Magrans era mestre d'obres i estava associat amb en Camps.

Dora= Em podeu parlar dels vostres records més llunyans?

Pere= Els primers records van lligats amb les fotografies. Per exemple, aquesta és de l'any 1960: recordo quan en Josep escrivia aquesta felicitació nadalenca i jo controlava que no fes cap falta. Era molt bon minyó el meu germà i no hi havia mai baralles entre nosaltres.

Dora= Felicitats! Em sembla que mai hi haurà desavinences entre vosaltres. Es nota que sou de bona pasta! Anàveu junts a escola?

Pere= Hi ha diferència d'edat i això implica que sols puntualment anéssim junts; sí a les mateixes escoles: dels cinc als vuit anys anem a les Franceses del carrer Granollers; després passem a la Salle Horta, del carrer Chapí (on ja havia anat el pare quan era petit), més endavant al carrer Hedilla on acabem l'escola primària. Després ja vindran els estudis superiors.

Josep= Recordo fets de quan encara anava a les escoles de les Franceses. M'acompanyava l'àvia. Quan plovia portava un impermeable i unes sabates de goma: havia d'anar amb compte de no relliscar pel fang del carrer. Passàvem pel carrer Tajo, pujàvem per Vila Rossell on encara hi ha les escales. En aquells temps hi havia la masia de can Bransí i davant, un gran dipòsit d'aigua, un safareig, on l'àvia em deia que s'hi havia ofegat un home que s'hi abocà massa a prop. *Ves amb compte!* No sé si era cert o m'ho deia per espantar-me i controlar-me.

Pere= Un record molt bonic és el de les festes de Corpus, quan construïem catifes de flors al carrer del Vent. El pare va fer un rètol de "prohibit el pas" que posàvem a la cantonada Horta/Vent perquè no ens destruïssin la feina els cotxes que podien circular per allà. Ningú no notava que era una còpia dels de l'Ajuntament!

Josep= Un dia abans del dijous de Corpus, molts veïns pujàvem a Collserola a collir gineseta, un cop a casa desgranàvem les flors i ho guardàvem tot en el local garatge del senyor Puig, al carrer Chapí, al costat d'on hi havia l'estafeta de Correus. El dijous al matí, tothom a confegir la catifa que, prèviament el pare havia dibuixat a la calçada, amb un motllo que anava repetint una sanefa.

Pere= Un altre bon record són les sessions cinematogràfiques al carrer, la revetlla de Sant Jaume. El pare llogava pel·lícules d'en Xarlot, del Gros i el Prim, del Harrol LLOYD i altres còmics del moment i les projectava sobra la paret d'enfront de casa... Prèviament, afluixava la bombeta del pal de la llum, perquè es pogués veure millor l'espectacle. Els veïns es portaven

la cadira de casa i omplíem el tram de carrer com si fos una sala de cinema, tenien sessió gratuïta.

Josep=El 1969 començo a col·laborar amb el pare a la secció de Cinema que, des del 1959 havien posat en marxa en Salvador Calsals, l'Albert Olivé i en Federic Torné. El 1960 ja hi havia un gran grup d'Operadors: Josep Maria Bigas, Joan Centelles, Francesc Coma, Àngel Corretja, Josep Forn, Carles Gómez, Cesc Llunell, més endavant s'hi afegeixen Ramon Ballester, Joan Clot i Pere Piqué; el 1963 s'inaugura la nova cabina amb dues màquines. Cada diumenge que no hi havia teatre es feia cinema.

Pere=A partir dels 14 anys fins als 20, vaig jugar a tennis taula: els mestres eren l'Enric Joan, l'Ernest Costa i el Fàbregas gran. Més endavant se'n va fer càrrec el nostre oncle, en Jordi Toboso: ja hi havia competicions ben organitzades amb equips d'altres parròquies de Barcelona. Els meus cosins Toboso, i els germans Raventós eren la joia dels nostres equips. Més tard s'hi incorporà en Benet Moreno (encara avui dia n'és capdavanter) i els germans Josep Maria i Jaume Miró (jugadors internacionals!) i en Josep Magrans i Breu.

Josep= Molts dissabtes al vespre es feia Cine Fòrum; el responsable en cap era en Josep Maria Bigas, ajudat per en Josep Forn i altres companys de la secció. Per pujar a la cabina calia passar per l'escala de "gat": anàvem des de la sala de tennis taula, passàvem per dintre d'un tub d'uns tres metres, arribàvem a la "trampilla" i sortíem a la cabina. Quedàvem ben entaforats dintre de la cabina, no obstant teníem una sortida d'emergència per una finestra que donava al terrat. L'any 1973 comencen les sessions matinals escolars. La sala s'omplia de gom a gom, fins calia fer dues sessions. Calia escollir les pel·lícules, anar a les distribuïdores i llogar-les.

Pere= Amb els anys, el grup va anar disminuint i sols quedaren el pare, en Josep Forn, en Ricard Terrades i el meu germà Josep que ens deixà el 1992 per anar-se'n al noviciat de "Legionaris de Crist" a Salamanca.

Josep= Al noviciat vaig estar-hi dos anys. Del 1994 al 1997 vaig a Roma a estudiar filosofia i teologia; del 97 al 98 vaig a Mèxic com a professor; 1998/99 torno a Roma per seguir estudiant teologia i el 2/1/2001 m'ordenen sacerdot. L'ordenant va ser el Cardenal Darío Castrillón. Em van destinar a Mèxic, a la Direcció Territorial (Casa Provincial) fins a l'estiu del 2012 que em destinen a la Direcció Territorial d'Espanya, a Madrid.

Dora= I avui que està de visita al carrer del Vent, aprofitem per a fer l'entrevista a aquests dos germans tan "lluissencs". En Josep i en Pere són enginyers industrials: en Pere exerceix la carrera i en Josep té cura de les nostres ànimes.

Pere= Sóc professor a la Universitat Politècnica de Catalunya, a l'Escola d'Enginyeria Industrial de la Diagonal de Barcelona, em dedico a l'enginyeria biomèdica, vaig pels hospitals col·laborant en la recerca, amb grups de metges. He estat company d'en Rafel Ferré, un soci actiu dels Lluisos que ara ja està en la plantilla de jubilats.

Dora= En Pere és casat amb la Maria Àngels Saperas i tenen un fill, en Josep Maria, de 20 anys que és un bon estudiant: li agraden les relacions públiques i estudia el grau de Turisme (em sento com un cuc entre personatges tan savis!). Com que volem posar fi a aquesta entrevista, els demano als dos germans que donin un missatge per als socis i em diuen:

Josep= Cuideu els valors cristians que sembraren els socis avant passats nostres!

Pere= Felicitats a tots els socis activistes que tiren endavant els Lluisos!

Dora= Gràcies, germans Caminal.

Una foto de la família Caminal: pare, mare i els dos nois

Dora Serra i Espada

UNA MIC DE TOT

Premis Ateneus 2012

FOTOS TONI GALLITÓ

Enguany els Lluïsos d'Horta ha guanyat el *Primer Premi a la Innovació*, dins dels Premis Ateneus que la Federació d'Ateneus de Catalunya atorga anualment des de l'any 1989, amb l'objectiu de reconèixer la creativitat, l'originalitat, la qualitat i l'esforç que fan les diferents associacions culturals, les persones, les empreses i els mitjans de comunicació del país per promoure la cultura i l'associacionisme cultural.

El guardó fou per a *CINEMA DE VALORS* i el reberen —en nom dels Lluïsos d'Horta— el vicepresident de la junta directiva Miquel Àngel Aguilar Montserrat (Xester) i Salvador Casals Gausachs, en la gala celebrada el 17 de desembre de 2012 a l'auditori de l'ONCE.

El Cinema de Valors és una oferta formativa adreçada a tot tipus de centres escolars. La idea central és oferir un cicle de pel·lícules que permetin aprofundir sobre diferents valors presents en l'aprenentatge curricular, tot cercant un tipus d'històries que facin especial èmfasi en problemàtiques actuals que formen part del nostre dia a dia, i apostant per un tipus de cinema de qualitat però, alhora, accessible, amb bona acollida crítica i de públic i que permeti fer paleses les seves virtuts artístiques.

L'estructura de cada sessió consisteix a fer una presentació abans de la projecció i, després, un comentari-debat amb els alumnes. També es lliuren als professors unes guies didàctiques que permetran un treball més detallat a l'aula.

Quim Casals Campmany

Pesebre

Una colla dels nostres socis infantils han construït un bonic Pessebre. Ha estat visitat per components de l'Associació de Pessebristes de Barcelona i l'han premiat amb un Accèssit.

Els constructors han estat:

Pau Cabré	3 anys
Núria Griñon	3 anys
Carlota Nadal	5 anys
Jordi Albacete	5 anys
Martina Fonollet	6 anys
Martina cabré	6 anys
Anna Lacueva	6 anys
Mireia López	8 anys
Cristina Tiñena	9 anys
Ariadna Corriguela	9 anys
Aina Teno	10 anys
Emma Armora	10 anys

El nou soci,
el més petit de tots!

El dia 19 de gener va néixer en Genís, fill del Marcos Griñón i de l'Anna Sitjà i ja és soci dels Lluïsos! L'enhorabona!

AGUA-GAS-ELECTRICIDAD-REFORMAS EN GENERAL

C/. Campoamor, 6
08031 BARCELONA

Tel.: 93 759 71 34
Fax: 93 759 71 22
sirgbcn@gmail.com

SIRG

URGENCIAS 24H TLF: 600 38 15 65

Servicios Integrales Rivera Garrido S.L.

studi
GRANVIA
PSICOLOGIA

Georgina España Abad
Psicòloga
Núm. col. 17946

Infància i Adolescència
Adults
Teràpia familiar
Teràpia de parella
Psicologia forense
Neurofeedback

Gran Via de les Corts Catalanes 516 - 1r Ba
08015 Barcelona
60060801 - www.studigranvia.com

UNA MIC DE TOT

El conte del soci

El gat Moreno

El Moreno va néixer a Màlaga i va quedar orfe de pare i mare quan era molt petit. No es va deixar vèncer per la pena, va ser fort i valent: decidí seguir un nou camí, marxar d'aquelles terres del sud i anar a conèixer món. Es va embarcar de polissó en un vaixell que salpava direcció Barcelona i va fer la llarga travessia en un racó de la bodega entre sacs de cereals, sense ser amoïnats per ningú. Quan tenia gana, olorava el seu entorn i sempre trobava algun ratolí, el seu plat preferit, que podia rosegar tranquil·lament.

Arribat a la capital catalana va baixar del vaixell a hora fosca quan tothom badava i va tenir la sort de veure una rata de mida mitjana que es camuflava en un gran contenidor de deixalles dels molts que hi havia a la zona.

—Avui podré fer un bon sopar: rata grassa i estrangera!— es va dir tot llepant-se els bigotis.

Però, la rata que era molt llesta, es va escapolar i s'amagà dins d'un tub d'escapament d'un camió abandonat.

El Moreno, el nostre gat, va esperar pacientment que la rata es cansés d'estar en aquell forat d'on només tenia una escapadòria. Van passar les hores, es feu de nit fosca i la rata no sortia.

Rumia que rumiaràs, el Moreno va tenir una gran idea!

—Bup-bup!— va fer tot imitant el bordar d'un gos jove i jugarer

La rata, incauta, va respirar alleugida en sentir aquell bordar i va pensar que ja s'havia lliurat del gat: un gosset no l'espantava! Va treure de primer el caparró i després tot el cos, ben confiada fins que... nyac! el gat, el Moreno la va caçar, se la va endrapar en un tres i no res; no en va deixar ni la cua. Ben tip i satisfet, tot llepant-se el bigotis, va filosofar:

—És ben cert que per viure a Catalunya cal dominar dos idiomes. Amb dues llengües mai no passaràs gana!

Lluís Cuevas (soci nº 24)

Il·lustració
Clara Solé (soci nº 248)

 Flors Bisbal
Flors - Plantes - Jardineria

Joan Font

c/ Horta, 67 - 08032 Barcelona
93.429.07.39 - 619.545.397

Ψ PSI Instal·lacions i serveis

(Electricitat, aigua, gas, extinció d'incendis)
Disposem dels carnets d'instal·lador autoritzat per la Generalitat de Catalunya

Leonardo Rastrilla Muñoz
Tel. 619108675
Fax 93 4278942
cl Logronyo, 2

www.psi.cat
psi@psi.cat
08035 Barcelona

Exposicions

FOTOS DORA SERRA

Heu vist quina exposició ens presenta en Pere Solé?: encenedors i caps de llumins! Molt interessant!

Tots els afeccionats al col·leccionisme podeu exposar les vostres meravelles a la vitrina dels Lluïsos. És una agradable manera d'admirar els petits "tresors" que, qui més qui menys, tots amunteguem en un racó de casa. Passeu per secretaria i demaneu tanda per ser els pròxims expositors.

Dora Serra

Avís!!!
Els dies 13 i 14 d'abril, el grup teatral L'AUCA presentarà l'obra
"DES DE DINS"
Escrita i dirigida per Lluís Solé Serra
No us la podeu perdre!!!

HORUS
JOIERIA RELLOTGERIA

93 357 65 54
LISBOA 3-5
08032 BARCELONA
WWW.JOIERIAHORUS.COM

Ecoalimentaria

Cistelles ecològiques: de fruites, verdures, mixtes, de salut...

La nostra botiga a internet
www.ecoalimentaria.es

Tel. 93 427 07 07 • Canigo, 94 • 08031 Barcelona

**TINTORERIA INDUSTRIAL
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Peluqueria Unisex
Eva Bilbao
Estilistas de Imagen

• estilistas de imagen	• pedicura
• especialistas en color	• manicura
• especialistas en cambios de imagen	• maquillaje
• depilación a la cera	• peluqueria unisex

HORARIO:
MARTES a JUEVES: de 9:30 a 12 y de 15:30 a 19 h • VIERNES: de 9:30 a 19 h • SÁBADO: de 9 a 14 h

HORAS CONCERTADAS:
C/ Martí i Alsina, 16-20 • 08031 BARCELONA **T 93 429 25 25**

UNA MIC DE TOT

Mostra gastronòmica

Heu vingut mai a dinar a la mostra gastronòmica? Us ho recomano! Mireu, vint-i-quatre cuiners i cuineres us ofereixen el millor dels seus fogons, tot preparat amb productes de qualitat i cuinats amb molt d'amor, precedits amb un còctel de benvinguda que ens presenta una parella amb un ingredient secret que mai no ens han volgut desvetllar.

Després passem al menjador on hi ha unes taules molt ben parades, amb estovalles de roba, gots i copes de vidre, (res de plàstic o de paper) i a gaudir del menjar, sempre amb bona companyia.

Us sembla poca cosa? Doncs us esperem l'any vinent.

Maria Franquesa

FOTOS: JOSEP PUIGBÓ

Nevada a Horta!

Igualet, igualet que farà tres anys, per aquestes mateixes dates,...

amb no tanta intensitat, però amb suficient quantitat per fer contenta a la mainada (i als seus papes, tietes, tiets, iaies, avis, germans i germanes grans, etc, etc.)

2 de febrer de 2013

La CANDELERA: La llei mosaica obligava a la purificació de les dones que havien tingut un infant. Si era noi havien de purificar-se al cap dels quaranta dies; si era noia al cap dels seixanta. Les dones riques oferien al Temple un anyell i un parell de tórtors; les pobres, dues tórtors o dos colomins. La Mare de Déu va oferir dos colomins.

Avui floreix el romaní. El qual, si la festa s'escau en dissabte, té set vegades més virtut que d'ordinari. Conta la tradició que la Mare de Déu, cada dissabte rentava la robeta de l'Infant Jesús. El romaní estengué les seves branques perquè hi posés les robetes del Nin. La Mare de Déu li concedí el do de florir quatre vegades l'any, en festes Marianes. Per la seva part el sol va determinar sortir cada dissabte per tal d'eixugar la robeta de l'Infant Jesús; d'aquí aquella dita de:

No hi ha dissabte sense sol, ni viudeta sense dol, ni donzella sense amor, ni pena sense dolor.

Adagis:

Dia avant, dia enrere, el dos de febrer la Candelera.

Després de la Candelera, Carnestoltes ve al darrera.

Si la Candelera plora, l'hivern és fora; si la Candelera riu, l'hivern és viu; però tant si plora com si deixa de plorar, la meitat de l'hivern encara ha de passar.

Efemèrides:

1231: Tractat de Tudela, signat per Sanç VII de Navarra i Jaume el Conqueridor, que serà reconegut hereu de la corona de Navarra a canvi d'ajut contra Castella.

1795: **Després d'un setge de prop de tres mesos, la ciutadella de Roses cau en poder de l'exèrcit francès, que pot així consolidar les seves posicions al nord de la Muga i el Manol, a l'Alt Empordà, durant la guerra gran.**

1812: Un decret de Napoleó Bonaparte defineix la nova administració civil a Catalunya que, de fet, converteix el principat en un departament francès.

1848: Tractat de Guadalupe Hidalgo: signat el tractat de pau entre Mèxic i els EUA. A canvi de 15 milions de dòlars, Mèxic cedeix els territoris de Califòrnia, Nou Mèxic, Arizona, Nevada i parts de Colorado, Utah i Wyoming.

1937: **L'escultor Miguel Paredes, per encàrrec del Comissariat de Propaganda de la Generalitat, crea la figura *El més petit de tots*, per simbolitzar la lluita antifeixista dels catalans durant la Guerra Civil Espanyola.**

1949: Acció de sabotatge antifranquista: els maquis fan des-carrilar l'express Madrid-Barcelona a Móra la Nova.

1978: **Els reis d'Espanya, de visita a Àustria, reten homenatge als republicans espanyols assassinats pels nazis al camp de concentració de Mathausen.**

1983: **El govern espanyol despenalitza l'avortament.**

Dora Serra

RACONET I INFANTIL

Uns quants refranys amb **TREURE**

Treure's de la barretina
(*inventar, treure's del cap*)

Treure el fetge per La boca
(*fatigar-se*)

Treure faves de l'olla
(*prosperar*)

Treure de fogó
(*exasperar-se, airar-se*)

Un clau en treu un altre
(*una pena en fa oblidar una altra*)

Treure els drapets al sol
(*descobrir els defectes d'algú*)

Treure el ventre de penes
(*menjar bé qui no hi és acostumat*)

Treure estella de quelcom

(*treure'n algun guany*)

Treure la freixura per la boca

(*treballar en excès*)

Treure-t'ho del magí

(*no persistir*)

Treure de pena

(*donar ajut*)

Treure salivera

(*estar irritat*)

Treure un pes de sobre

(*esvair allò que oprimeix l'ànim*)

Treure les tripes o el fetge per la boca

(*vomitar*)

Del que dius al que fas hi ha un gran tret

(*hi ha molta diferència*)

Treure les castanyes del foc

(*solucionar un afer*)

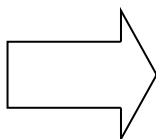
Sortir el tret per la culata

(*equivocar-se*)

Treure a col·lació, i no pas *portar a col·lació*

Sudoku

	5	9			8			
6						4		1
			3			8		7
		8	6					
1	4						6	2
					9	5		
2		1			3			
5		7						3
			1			2	7	

9	7	2	5	6	1	4	3	8
3	8	1	4	2	9	7	6	5
5	4	6	3	8	7	1	9	2
8	1	5	9	4	2	6	7	3
1	4	6	9	7	3	8	5	2
4	3	7	1	5	6	8	2	9
7	5	8	6	9	3	2	1	4
6	8	3	4	7	5	9	1	2
2	6	3	8	1	4	9	5	7

Solució

Serie numèrica

Amb quina lletra continua la serie?

A, B, Z, C, D, Y, E, F, X, G, H...

Solució

Cada dos lletres de l'alfabet si posa una lletra en ordre invers La lletra que continua la serie es la V.

Parlem de la crisi

Jo, com la majoria de vosaltres, no sóc pas economista però també com vosaltres he hagut de tirar endavant una família i per tant, junt amb la meua parella, hem hagut de fer molts equilibris per ajustar les entrades d'un sou de treballador a les despeses pròpies de l'economia familiar.

De ben segur que tots vosaltres heu tingut, i teniu enguany, la mateixa feina per "arribar a final de mes" i mantenir el nivell de benestar que tota família necessita.

En els temps que corren, no cal llegir els diaris, escoltar la ràdio o veure les notícies per la televisió, per sentir parlar de la tan comentada crisi.

Aquesta crisi, creada com tots sabem per banquers i polítics, no ens afecta a tots per igual com ja s'ha demostrat i veiem a diari pertot arreu. Si veiem els sous dels polítics, les seves pagues vitalícies un cop retirats, i les indemnitzacions que s'embutxaquen els mateixos banquers que porten a la ruïna les seves entitats, sembla clar que la crisi ens afecta únicament a la classe treballadora, que és la que pateix l'atur i la baixada de salaris.

Estem bombardejats d'informació sobre macroeconomia i de xifres que - al menys a mi - se m'escapen dels meus càlculs de treballador, però no per aquesta raó puc entendre el paper que podem jugar com a peons que som dins el nostre país i la seva economia.

De totes bandes, ja sigui de l'administració pública o de l'empresa privada, no es veuen més solucions que les malauradament conegudes "retallades". L'administració perquè té un munt de deutes degudes principalment a la seva mala gestió, i que recompensa amb l'augment o la continuïtat dels seus propis ingressos, i la retallada de serveis i consum propi aconseguint que els seus proveïdors facturin cada cop menys, i l'empresa privada perquè vol mantenir el seu nivell de beneficis a costa únicament de reduir despeses, també a costa de treballadors i proveïdors.

Des de la meua posició de senzill treballador, crec que s'estan equivocant de ple, i us poso un exemple: Si les empreses volen més beneficis, no solament hauran de reduir els costos, qualsevol és capaç d'entendre que s'ha de vendre més, i perquè puguin vendre, els compradors -és a dir, nosaltres- hem de tenir recursos que no tindrem si ens trobem en situació d'atur o de retallades de sou.

D'altra banda, l'administració si vol mantenir una economia sanejada, no solament ha de reduir despeses, sinó que també ha de tenir més ingressos i això significa més impostos, però no necessàriament augmentant-los al patidor contribuent, que és el que acostumen a fer, sinó donant eines per fer possible que se'n paguin més, m'explico: D'una banda, si els treballadors tenen més ingressos, pagaran més en concepte d'IRPF, consumiran més i pagaran més IVA pel que consumeixin, les empreses vendran més i en conseqüència pagaran més impostos, que no vol pas dir que paguin un percentatge més elevat pel mateix, sinó que a més facturació, més impostos però al mateix preu.

La clara conseqüència és la que hi hauria un ingrés més alt en concepte d'impostos, això contant només amb els que actuen de forma totalment legal. Si a tot això l'hi afegim un control ferm de l'immens frau fiscal que tenim al nostre país, els ingressos de ben segur es multiplicarien. Qui no coneix algú que treballa "en negre", o ha pagat alguna factura sense IVA?

No està en les nostres mans el poder canviar massa les coses, però a més del dret a queixar-nos sortint al carrer o -com la majoria- fent crítiques de cafè que no porten enlloc, crec que podem posar el nostre granet de sorra per intentar "tirar la cosa endavant".

Intentem en la mida del possible que el diner corri, consumint amb mesura i principalment en productes i serveis d'empreses de casa nostra, que són en definitiva les que paguen els nostres sous, procurem evitar l'economia submergida que no solament no aporta res a la hisenda pública -és a dir, a nosaltres- sinó que en molts cassos a sobre l'hem de mantenir amb subvencions no merescudes, i donem vida al comerç de barri i de proximitat en lloc d'aquestes grans superfícies de capital estranger, moltes d'elles ajudades per l'administració i que, a sobre, un cop acabat l'exercici anual repercuten els seus beneficis a les seves centrals fora del país.

Pensem que la nostra economia és la del nostre país i la de les empreses de casa nostra, on la majoria de nosaltres treballem i de les que cobrem el sou que fa que podem mantenir la família. Únicament retallant despeses crec que no aconseguirem pas l'objectiu, actuem en tot allò que és a les nostres mans, sense deixar per això de demanar als nostres dirigents que treballin d'una manera més acurada.

Antoni F. Araujo

Llegit als diaris durant els mesos de novembre i desembre 2012 i gener, febrer i març 2013:

Novembre de 2012

Càritas Diocesana de Barcelona ha evitat en un any que 350 famílies fossin desnonades i quedessin al carrer. En alguns casos, s'ha aconseguit que es poguessin quedar al seu habitatge, perquè s'ha renegociat la hipoteca amb el banc o el contracte de lloguer amb el propietari, mentre que en altres no hi ha hagut aquesta possibilitat, però s'ha trobat un habitatge amb un lloguer més assequible.

CiU ha guanyat les eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 25 de novembre. CiU ha obtingut 50 diputats. Els partits que donen suport al dret a decidir guanyen al Parlament de Cata-

lunya, amb la suma de CiU, ERC, ICV i la CUP amb 87 diputats.

Desembre de 2012

El bisbe Pere Casaldàliga ha de fugir de casa seva per les amenaces de mort. El religiós fa 40 anys que està implicat en la lluita pel retorn de les terres als indígenes del Brasil i s'havia negat fins ara a marxar, malgrat les pressions.

El bisbe Pere Casaldàliga, nascut fa 84 anys a Balsareny (Bages), ha hagut de marxar de casa seva a São Félix do Araguaia (Brasil) per la intensificació els últims dies de les amenaces de mort que fa temps que rep per la seva dedicació a defensar els drets dels indis *xavante*. El fet que el govern del Brasil hagi decidit prendre les terres als terratinents i als colons que les

Llegit als Diaris...

van ocupar als anys seixanta per retornar-les als indígenes, tal com mana una ordre ministerial de fa dues dècades, ha fet augmentar la pressió a la zona i, tot i que sempre s'hi havia negat, el bisbe Casaldàliga, que té Parkinson, va marxar ahir a casa d'uns amics.

Sitges dedica una exposició a 'Autopista', el llibre d'humor gràfic de Jaume Perich, (1941-1995).

"Un especulador del sòl és un home que construeix

castells en l'aire, però els ven."

"L'esclavatge no s'ha abolit, s'ha posat en nòmina."

"Hi ha gent que es pensa que la norma «Circuli per la dreta» és de trànsit."

"Rep el nom de "món lliure" aquella part del món que està en poder dels Estats Units".

"Les matemàtiques són una ciència exacta llevat de quan t'equivoques"..

"La llibertat d'un acaba on comença la d'un altre amb més diners".

"No només és més fàcil que entri un pobre al cel que no un ric, sinó que també té moltes possibilitats de fer-ho abans".

"A partir d'un patrimoni de dos-cents mil milions de pessetes, les persones honorades poden comptar-se amb els dits d'una orella".

"Problema social: si deu paletes construeixen un edifici de quatre pisos en sis mesos, quants paletes faran falta perquè, ajuntant els seus sous de cinc anys, puguin comprar un d'aquests pisos?"

Gener de 2013

L'abat de Montserrat creu que Catalunya té el dret a decidir

Mor l'actriu Anna Lizaran als 68 anys. Lizaran, nascuda a Esparraguera, va estudiar teatre a Barcelona i París, va ser una dels primers membres d'Els Comediants i fundadora del Teatre Lliure. Deixa més de trenta obres de teatre, una catorzena de pel·lícules i la seva participació en deu sèries de televisió.

Considerada una de les grans actrius catalanes, An-

na Lizaran va demostrar de ben petita la seva afició pel teatre. Va estudiar al Centre d'Estudis Experimentals de Barcelona i després va estar un parell d'anys a París. El 1976 va tornar a Barcelona i va ser un dels primers membres de la companyia Els Comediants, i després va treballar al Lliure, sent-ne un dels fundadors. La seva carrera és llarga, amb moltes obres de teatre i grans èxits, com *La bella Helena* (1979), *Tot esperant Godot* (1999), *L'hort dels cirerers* (2000) o *Agost* (2010).

Febrer de 2013

Carme Solé i Vendrell dona 163 obres a Biblioteca de Catalunya perquè les conservi i les divulgui. Obres en

les quals es desplega la seva evolució creativa, el seu neguit per reinventar-se i,

sobretot, la seva convicció que l'art té un sentit i un pensament.

Març de 2013

El Papa Benet XVI renuncia i sorprèn l'Església i el món sencer anunciant que s'aparta del càrrec. El pontífex argumenta davant els cardenals que "No tinc prou forces per exercir adequadament el ministeri."

Mor el president de Veneçuela Hugo Chávez.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Curiositat dels Pastorets.

L'actriu Arlet Terradas Cabezudo que tant excel·lentment va representar el paper de Nen Jesús als Pastorets d'aquest any (dissabte i diumenge tarda) es la besneta de Josep Magrans Guillemi, i es converteix així en la quarta generació familiar que actua en els pastorets dels Lluïsos d'Horta.

Establiments col·laboradors

Els Lluïsos d'Horta estem fent un esforç per posar valor a la fidelitat dels nostres socis, que paguen les quotes periòdicament. Per això, entre d'altres coses, hem fet una tasca de recerca pel barri buscant botigues i establiments comercials que volguèssin oferir un descompte, tan sols presentant el carnet de Lluïsos d'Horta.

Aquesta relació de botigues col·laboren amb els Lluïsos amb descomptes per als socis.

Trobareu més informació al nostre web www.lluïsohorta.cat

